

Palmesøndag **En samtale med den store folkeskare**

Kære store folkeskare.

Hvor er I mange! Til sammen kunne I jo fylde et helt stadion.

Vi kan se, at I hørt rygtet om, at Jesus er på vej hertil. Og det er han. Glæd jer!

I går, fortæller Johannes evangelisten, blev han salvet med en dyr og særlig nardusolie, af Maria, Marthas søster. Så nu er han klar til at træde ind på scenen og lade sig udråbe til konge. Vil I give en hånd med?

Det vil I! I jubler og klapper.

Og se, nu kommer han!

Stop! Vi sagde stop! I må ikke bare løbe, i samlet flok, hen mod Jesus. Vi har et forsamlingsforbud: Ingen må samles i grupper på over 10 personer, og der skal holdes 2 meters afstand til andre. Vi har et fælles ansvar for, at begivenhederne i biblen ikke løber løbsk.

Stop i Herrens navn!

Du godeste. Det er svært at stoppe sådan en kæmpeskare....

I svinger med palmegrene, lægger dem på vejen og råber:

Hosianna!

Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn,

Israels konge!

Og Jesus, han rider videre på sit unge æsel for at opfylde den gammeltestamentlige profeti:

Frygt ikke, Zions datter!

Se, din konge kommer

ridende på et æsels føl.

Det er virkelig påske. I råber og klapper og stimler sammen, store folkeskare. Hvad skal vi gøre ved jer?

På den anden side kan vi godt forstå jer. For det er helt særligt, det der sker i dag, Palmesøndag. Her bliver den profeti opfyldt, som vi finder hos Esajas og Zakarias, om at frelseren skal træde frem for verden – selv midt i en corona-tid.

Og så er der jo også det – vi havde næsten glemt det – at du, store folkeskare, som barn af Adam og Abraham og med dine rødder i Zion [navn for tempelbjerget/Jerusalem] dybt i dig har ønsket om at blive stor. At blive til et stort og mægtigt folk.

Jer i skaren, fra gammel tid har I forventet, at den her konge og frelser, der nu kommer ridende ind, er en ny kong David, som I kan sætte på en trone, og som med magt kan gøre jer til et stort og mægtigt folk.

Åh ja – som børn af Adam har vi det vist alle i os – håbet og drømmen om at blive stor eller bare blive en del af noget stort. Det er så forførende og berusende.

Vi kender det mere end rigeligt også fra vores egen tid i 2020. Der er store skarer og grupperinger i mange lande, der ønsker sig en stærk leder, en frelser, der kan gøre nationen stor. Vi har i dag en Donald Trump, en Vladimir Putin og vi har flere andre, hvor det ser ud, som om det er storheden, der er målet i sig selv.

Det er en slangevirus. Vi har haft den mellem os siden syndefaldet.

Men nu skal I altså følge forsamlingsforbuddet og holde afstand, 2 meter. I hvert fald indtil solen bryder frem Påskesøndag.

For vi kan fortælle jer den glædelige nyhed: den konge som I hylder her i dag, Palmesøndag, han har ikke storheden som sit mål. Han vil noget helt andet. Han vil ødelægge den slangevirus, der kan brede sig som storhedsdrømme i menneskers fantasi til skade for medmennesket. Ja for at sige det lige ud: han vil gøre jer små – give jer muligheden for at blive født som børn på ny.

Nu kommer I med buh-råb igen. I kan lige så godt lade være med alle jeres buh-råb. Vi ved da godt, at det er et ømt punkt, det med at være lille. Det ikke at skulle blive til noget stort, hverken selv eller som nation, eller hvordan man nu kan drømme eller fantasere om alt dette, næsten som var det på Adams vegne.

Men så se dog på ham, jeres rigtige konge, Jesus, på æslet, også kaldet den nye Adam. Han er ikke nogen kong David, eller en præsident Trump eller Putin. Og han er slet ikke nogen konge, der vil have jer til at tjene de storhedsdrømme, som slangen engang i fordums dage smittede Adam og Eva med. Nej. Jesus Kristus, den anden Adam, vil derimod give hver enkelt af jer den unikke mulighed at finde jeres virkelige storhed i det små. Hver især.

Kan I ikke se det, at han vender op og ned på alt det, som I har troet på, og som vi også gerne vil tro på den dag i dag, at storhed er målet, og at storhed er noget, som man kun kan opnå ved magt?

Så kom der buh-råb igen. I vil gerne være store og tjene en stor regeringsleder, råber I.

Men ok, så giver vi os - lidt.

Vil I så være med til, at vi siger, at storhed er målet med vores liv. MED den tilføjelse, vel at mærke, at den rigtige storhed, den finder vi kun ved også samtidig at kunne være rigtig små?

Nu bliver I meget stille. Og nu hvor vi er nede i det leje, vil vi gerne lige have lov til igen at minde om, at vi her i denne tid slet ikke har lov til at forsamle os så mange, som vi er nu. Meget snart bliver vi nødt til at gå hver til sit. For at undgå både corona- og slangevirus. Og lad os så ikke være bange for at være små, når vi sidder i vore stuer, eller hvor vi nu er, måske uden for familien og det normale fællesskab.

For også her vil kongen, frelseren gøre hvert enkelt menneske stort, ved med sin kærlige nåde at bekæmpe den slangevirus, som hindrer kærligheden i at brede sig. Og så kan vi blive fri og folde os ud som barn og voksen på samme tid.

Som et Guds barn har vi en storhed, som ingen verdenshersker på noget tidspunkt vil kunne give os.

Så lad os nu bare gå hver til sit med visheden om, at hvor små og ubetydelige vi end kan føle os, når fællesskabet bliver taget fra os, så er vi alligevel kæmpestore. Også i de stille og ubetydelige stunder, fordi vi har status af et Guds barn med Guds nåde og kærlighed i ryggen.

Nu indlemmet i Guds store familie i hans rige kan vi læne os tilbage og slubre løs af himlens storhed.

Midt i det rige og fuld af betydning, står I nu her, store skare. Og hvad kunne være mere passende end at få det bekræftet med en hymne fra den gamle profet Zakarias:

'Bryd ud i jubel, Zions datter, råb af fryd, Jerusalems datter! Se, din konge kommer til dig, retfærdig og sejrrig, sagtmelig, ridende på et æsel, på en æselhoppes føl. Jeg tilintetgør vognene i Efraim og hestene i Jerusalem, krigsbuerne skal tilintetgøres. Han udråber fred til folkene, han hersker fra hav til hav og fra floden til jordens ender.'
(Zakarias' Bog 9,9-10)

Sikke roligt her er nu.

Men det betyder ikke, at vi ikke godt kan synge. Hver for sig og dog sammen, fra hver vores sted. Det er godt i en tid, som vi er i nu. Det er ikke forbudt. Syng I bare den gamle palmesøndags jubelord hver for sig, på vej hjem, på altanen, i stuen, melodien er fri:

*Hosianna!
Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn,
Israels konge!*

Og som én stor betydningsfuld familie kunne vi fortsætte med at synge den fine gamle salme over begivenhederne Palmesøndag: 'Fryd dig du Kristi brud'. Så kan salmens vinger løfte os ind i et helt nyt fællesskab: som menighed, som kirke.

I den gamle salme bliver vi endda inviteret til bryllup. Og vi får ovenikøbet lov til som kirke/menighed at være selveste bruden, den retmæssige brud til brudgommen, kongen over dem alle, Jesus Kristus. Jo, jo. Sådan er det.

Lad os nu vove – på denne her palmesøndag, hvor Jesus ydmygt på et æselføl rider ind i vores liv og hjerte - at fejre bryllup. Lad os vove at tage imod ham, lad os vove som kirke, som bruden, som Zions datter at blive viet til kongen over dem alle, Jesus Kristus.

Så skal jeg love for, at vi bliver føjet lige ind i en kæmpe stor familie.
Eller som det lyder i salmen;

*1. Fryd dig, du Kristi brud,
og mød din Herre Gud!
Forhånden er hans nåde,
som dig profeten spå'de.
Hosianna! hæder og ære
skal denne vor konning være!*

*2. Gak ud af dit paulun [bolig]
og se et glædens syn!
Her rider ærens konning,
glæd dig, du Zions dronning!
Hosianna! hæder og ære
skal denne vor konning være!*

3. *Et asen [æsel] hannem bær',
dog er det herrefærd;
hans pragt er såre ringe,
dog kan han døden tvinge.
Hosianna! hæder og ære
skal denne vor konning være!*

4. *Sagtmodig, from og god
er han i sind og mod;
han nåde har at føre,
den skal hans brud tilhøre.
Hosianna! hæder og ære
skal denne vor konning være!*

5. *Lad op din port så vid!
Din Jesus kommer hid,
han agter dig at gæste
din salighed til bedste.
Hosianna! hæder og ære
skal denne vor konning være!*

6. *Strø grene på hans vej,
spar dine klæder ej!
Alt folket bære palmer
og sjunge højtidsalmer!
Hosianna! hæder og ære
skal denne vor konning være!*

7. *Umyndige og små
lad gøre ligeså!
Den hele folkeskare
med fryd og jubel svare:
Hosianna! hæder og ære
skal denne vor konning være!*

Kære alle os alene eller i en forsamling
Lad os i dag hver især og sammen få et forunderligt bryllup
Så vi rigtigt kan komme i familie og holde den rette kærlighedsafstand uden virus.

Glædelig palmesøndag!

Gertrud Bangshøj